

A SZERVEZETI ADATFELELŐS A NEMZETI ADATVAGYON HASZNOSÍTÁSÁNAK TÁMOGATÁSÁBAN

THE ORGANISATIONAL DATA OFFICER IN SUPPORTING THE EXPLOITATION OF THE NATIONAL DATA ASSETS

Nagyné Takács Veronika⁰⁰⁰⁰⁻⁰⁰⁰²⁻⁴⁸⁶⁸⁻⁵⁶²² ^{1*}, Berényi László⁰⁰⁰⁰⁻⁰⁰⁰³⁻⁰⁵⁹⁶⁻⁹³¹⁵ ²

¹ Doctoral School of Public Administration, Ludovika University of Public Service, Budapest, Hungary

² Department of Public Management and Information Technology, Ludovika University of Public Service, Budapest, Hungary

<https://doi.org/10.47833/2024.3.ART.008>

Kulcsszavak:

adatvagyon
adatvédelem
adatfelelős

Keywords:

data assets
data protection
data officer

Cikk történet:

Beérkezett 2024. október 29.

Átdolgozva 2024. november 15.

Elfogadva 2024. november 25.

Összefoglalás

A nemzeti adatvagyon hasznosításának rendszeréről és az egyes szolgáltatásokról szóló 2023. évi CI. törvény előírásai szerint kijelölendő adtafelelősök vagy adattovábbítási kapcsolattartók feladata a szervezet nemzeti adatvagyon körébe tartozó adatainak kezelése, megfelelő minőségének folyamatos biztosítása, az adatok további hasznosításának, hasznosíthatóságának előmozdítása. A tanulmány célja az összetett feladatkör és konszolidációs tevékenység bemutatása, amely a szervezeten belüli szinergiák felismerésére és kihasználására irányul.

Abstract

Chiefs data officers or data transfer contact persons to be appointed in accordance with the provisions of Act CI of 2023 on the System of the Utilization of the National Data Asset and on Certain Services shall be responsible for the management of the organization's data belonging to the national data asset, ensuring the continuous quality of the data, and promoting the further utilization and usability of the data. The aim of this study is to present a complex task and consolidation exercise aimed at identifying and exploiting synergies within the organization.

---

1. Bevezetés

„Az adat az új olaj” – Clive Himby 2006-ban elhangzott megállapítását sokan idézték, elemezték az elmúlt közel két évtizedben [1] [2]. Volt, aki egyetértett vele, hiszen mindkettő finomításra, feldolgozásra váró nyersanyag, ami a mindennapi életünk része, amit mindennapi tevékenységünk során használunk [3]. Mások szerint hasonlóságai eltörpülnek a különbözőségeik mellett. Az olaj véges, a használattal elenyészik, mindez nem igaz az adatra. Az olaj homogén, azonban az adat – tartalmát és minőségét tekintve – rendkívül heterogén, ezért értéke is változik. Ez utóbbi tulajdonképpen a felhasználótól, a felhasználó elvárásaitól, szükségleteitől függ [4].

---

* Kapcsolattartó szerző.

E-mail cím: takacs.veronika2016@gmail.com

Mindkét megközelítésben van igazság; amiért mégis bonmot-nak, sőt szlogennek tekinthető: a rövid mondat annak frappáns megfogalmazása, hogy az adat – nagy tömegben és értelemszerűen megfelelő minőségben – „az immár egyfajta életformaként is felfogott digitalizáció” [5] és az ezzel szorosan összefonódó datafikáció következményeként gazdasági erőforrássá vált. Olyan értéket képvisel, amire különböző gazdasági, társadalmi tevékenységek alapozhatók a gazdasági és a társadalmi megtérülés, sőt haszon igencsak pozitív kilátásával, ugyanakkor rendszerszintű támadásokkal számolni kell az adatok esetében is [6], megfelelő felhasználása pedig rendszerszemléletű megközelítést kíván [7].

Az adatok jelentőségének felismerése nem újkeletű sem az üzleti szférában, sem a közigazgatásban. Ez utóbbi szektor esetében elég utalnunk akár az ókori állami adóztatási nyilvántartásokra, az állami statisztikai szolgálatok megszületésére a 19. század folyamán, vagy napjainkban az egyre szofisztikáltabbá váló adat- és titokvédelmi szabályozásokra [8]. Ami az elmúlt egy-két évtized újdonsága volt – összhangban a tanulmányt bevezető idézettel –, az adat vagyontárgyként, vagyontárgyként való értelmezése.

2. Az adatvagyon védelméről az adatvagyon-gazdálkodásig

A közigazgatásra vonatkozó magyar jogi szabályozásban az adatvagyon fogalma az első adatvagyon törvénnyel jelent meg. A 2010-ben elfogadott jogszabály „a közfeladatot ellátó szervek által kezelt közérdekű adatok, személyes adatok és közérdekből nyilvános adatok összességét” nemzeti adatvagyonként határozta meg [9]. Egy évvel később a nemzeti vagyonról szóló törvény kimondta, hogy a nemzeti adatvagyon a nemzeti vagyon része [10]. Márpedig – a törvény preambulumaival összhangban – a vagyontárgyakkal felelősen, célszerűen és eredményesen gazdálkodni kell [10].

Az adatvagyon törvény és a kapcsolódó jogszabályok evolúciója (jelenleg már a harmadik adatvagyon törvény van hatályban) pontosan tükrözi az adatokat, az adatvagyonról érintő szakpolitika fejlődését. Míg az első törvény az adatvagyon „fokozottabb védelméről” szólt, a jelenlegi jogszabály az adatvagyon „hasznosításának rendszeréről” és „az ezzel összefüggő szolgáltatásokról”. Az első adatvagyon törvény a kiemelt állami nyilvántartások adatfeldolgozóinak körét az állami szféra szereplőire (állami szervekre vagy kizárólagos állami tulajdonban levő gazdasági társaságokra) korlátozta, ezen belül egyes esetekben kijelölte a kötelezően igénybe veendő adatfeldolgozót. A jogszabály végrehajtási rendelete [11] tételesen felsorolta a kiemelt állami nyilvántartásokat; ezek száma a jogszabály megjelenésekor, 2011-ben 23 volt, a 2024. január elején hatályos jegyzéken már 34 tétel szerepelt. Emellett a törvény a Büntető törvénykönyvet – az adatvagyon védelme érdekében – új tényállással egészítette ki. Eszerint nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartás elleni bűncselekményt követ el az, aki az adatkezelőnek a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartásban kezelt adathoz történő hozzáférést vagy az adatkezelés körébe tartozó más művelet elvégzését akadályozza (vagy lehetetlenné teszi), és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő [12].

A kiindulópontot rögzítő első törvény után 2021-ben fogadta el az Országgyűlés a második adatvagyon törvényt [13]. A jogszabály elsődleges célja az intézményesítés volt: létrehozta a nemzeti adatvagyon hasznosításának ösztönzését, elősegítését támogató szervezetrendszer – a Nemzeti Adatvagyon Tanácsot (NAT) és a Nemzeti Adatvagyon Ügynökséget (NAVÜ) – és meghatározta feladataikat [14]. Kevesebb mint három éven belül született meg a harmadik adatvagyon törvény [15], amely az Európai Unió 2022. június 23-án hatályba lépett Adatkormányzási rendeletének [16] alkalmazhatóságát kívánta elősegíteni. Ezt a célt a széttagolt magyarországi jogi szabályozás konszolidációjával, ezen belül különösen a korábban kialakított intézményrendszer (a törvény indokolásának szóhasználatával: „kulcsszereplők”) [17] és feladataik pontosításával és kibővítésével kívánta elérni. A törvény legfontosabb új tartalmi eleme – figyelemmel az Adatkormányzási rendeletre – a nemzeti adatvagyon hasznosítását elősegítő központi, illetve regisztrált szolgáltatók által nyújtható, adathasznosítást-támogató szolgáltatások szabályozása [17]. A részletszabályokat rögzítő végrehajtási rendeletek 2024. szeptember 1-jén léptek hatályba [18] [19].

Az intézményrendszer kiépítésével és az adatvagyon hasznosításával összefüggő szolgáltatások egységes szabályozásával párhuzamosan a jogalkotó a nemzeti adatvagyon

fogalmát is jelentősen kibővítette. A közadatok és a személyes adatok mellett most már az adatvagyon körébe tartoznak a „védetten kezelhető adatok” [17], a különböző jogszabályok által nevesített titokfajták is. A törvény meghatározása szerint e körbe tartoznak „a közfeladatot ellátó szervek által kezelt közadatok, dokumentumok és kulturális közadatok, továbbá egyéb, a kezelésükben lévő személyes és védett adatok összessége, függetlenül azok megjelenési formájától” [16].

Visszatekintve az elmúlt mintegy másfél évtized jogi szabályozási eredményeire (magától értetődő, hogy a közigazgatás jogi szabályok között működik), látható, hogy a jogalkotó a közigazgatási tevékenység irányításának és szervezésének legmagasabb – szervezetek feletti, összközigazgatási – szintjén gondoskodott az adatvagyon-gazdálkodással kapcsolatos feladatok meghatározásáról és kialakította, folyamatosan pontosította a végrehajtásért felelős intézményrendszert is.

3. A szervezeti adatfelelős és feladatai

A harmadik adatvagyon törvény előírásai alapján ennek az intézményrendszernek új, már az egyes szervezeteknél kinevezendő szereplője is van. 2024. július 1-jétől minden közhiteles nyilvántartást vezető, valamint legalább 250 főt foglalkoztató, közfeladatot ellátó szervnél szervezeti adatfelelőst (angolul Chief Data Officer, CDO) kell kijelölni (a kisebb szervezetek esetében elegendő adattovábbítási kapcsolattartó megbízása). Az új feladatkör létrehozására azért volt szükség, mert „az adathasznosítási szolgáltatások nyújtásához nélkülözhetetlen a megfelelő adatháttér”, illetve „a megfelelő szervezeti adatmenedzsment háttér” kialakítása, és az új felelős előírása ennek a feladatnak a része [14].

A szervezeti adatfelelős feladatait az egyik már hivatkozott kormányrendelet részletezi. A tizenegy pontból álló feladatlista egyrészt szervezeten belüli koordinációt igénylő, klasszikus ügyintézési folyamatok végrehajtását írja elő. Ilyen például a szervezethez érkező adathasznosítástámogatási szolgáltatási igények fogadása és teljesítésének koordinálása, a Nemzeti Adatvagyon Leltár számára adatszolgáltatásokról, illetve a közzeendő nyílt hozzáférésű közadatok jegyzékének elkészítéséről, aktualizálásáról, NAVÜ számára történő megküldéséről való gondoskodás. Másrészt megjelennek a szervezeti adatvagyon-gazdálkodást biztosító, megvalósító feladatok is. Ez utóbbiak közül kiemelendő a szervezet – nemzeti adatvagyon részét képező – adatvagyonának felmérése és rendszerezése a Nemzeti Adatvagyon Leltár metaadat-struktúrájának alapul vételével, az adatvagyon minőségének, interoperabilitásának figyelemmel kísérése és a szükséges javítások koordinálása. Hangsúlyt kap a szervezeten belüli adathasznosítási tudás megszerzése és bővítése is. A szervezeti felelős részt vesz a NAVÜ által szervezett adathasznosítási módszertani képzéseken, illetve szükség esetén a szervezeten belül ilyen képzéseket szervez és iránymutatásokat ad a munkatársak számára [18].

A feladatok ellátásához – a kormányrendelet alapján – a szervezeti adatfelelősnek az adatok kezelésére vagy hasznosítására vonatkozó adatkezelői vagy adatfeldolgozó gyakorlattal kell rendelkeznie, továbbá – általánosan – alkalmasnak kell lennie a felsorolt feladatok végrehajtására [18].

A feladatok részletesebb elemzése során megállapítható, hogy azok egyszerre igényelnek a szervezeti adatkezeléssel, adatfeldolgozással összefüggő szakmai, a szervezeti működést meghatározó külső (szervezeten kívüli) és belső (szervezeten belüli) előírások alapos ismeretét feltételező jogi-szervezési, valamint az adatkezelést, adatfeldolgozást megvalósító információtechnológiai rendszerekre, megoldásokra vonatkozó technika-műszaki ismereteket. A polihisztorok kora lejárt, a szükséges tudás mennyisége – a szervezeti adatvagyon-gazdálkodás tekintetében is – meghaladja az egy ember által befogadható és folyamatosan megújítható ismereteket, ezért szükséges egy olyan gyakorlat kialakítása, amely a feladatok ellátásához szükséges ismereteket, képességeket összerendezi, a tevékenységeket pedig lehetőség szerint egységes szempontrendszer szerint koordinálja.

Ez a szervezetet átfogó, egységes szemléleten alapuló, egységes gyakorlat azért is fontos, mert a végrehajtandó feladatok számos eleme valamilyen formában már eddig is megvalósult a szervezeten belül. Az egyes szervezetek eddig is „foglalkoztak”, most is „foglalkoznak” az adatokkal: gyűjtik, feldolgozzák – használják – és védik azokat szervezeti hagyományaiknak és kultúrájuknak,

fennálló vagy újonnan megjelenő feladataiból fakadó igényeiknek, szükségleteiknek megfelelően, összhangban természetesen a vonatkozó – nem minden esetben teljes körű és ellentmondásmentes – előírásokkal. Értelmszerűen ebbe a tevékenységbe beletartozik magának az „adathasználó” szakmai tevékenységnek a folyamatos vagy időszakos fejlesztése is.

A szervezet egészére kiterjedő, meghatározott szempontrendszer szerinti „felügyeleti” feladatokat ellátó felelősök kijelölése sem újkeletű. A közigazgatási szerveknél jogszabály már korábban kötelezővé tette az iratkezelésért, a személyes, illetve a minősített adatok védelméért, az elektronikus információs rendszerek biztonságáért, valamint a belső kontrollrendszer működtetésért felelős személy megbízását. Vagyis a különböző tartalmú és különböző védeltséget igénylő adatok, az ezeket tartalmazó, papíralapú és elektronikus dokumentumok, az adatokat, dokumentumokat feldolgozó, tároló rendszerek, valamint a szervezeti folyamatok „menedzselésének” feladatrendszere már eddig is jelen volt az egyes szervezeteknél. Más kérdés, hogy ezen feladatcsoportok ellátása egymástól többé-kevésbé függetlenül, vagy egymásra tekintettel lett-e megszervezve. Erre vonatkozó részletes (tapasztalati) adatokat csak az egyes szervezetek bevonásával (önértékelés, kérdőív stb.) lehetne szerezni; érdemes lenne egy ilyen típusú felmérés megvalósítása még az adatvagyon-gazdálkodási feladatokat taglaló módszertanok kidolgozása előtt.

A javasolt felmérés várható eredményeire vonatkozó részletes feltételezések megfogalmazását mellőzve a szervezetek (nem csak a közigazgatási szervek) egyik – a szervezetmenedzsmenttel, változásmenedzsmenttel foglalkozó szakirodalomban több aspektusból is tárgyalt [20] [21] – alapvető jellemzőjére érdemes azonban kitérni, ez pedig a változásokkal szembeni ellenállás. Másképp megfogalmazva a napi működés során a lehető legkisebb változtatás végrehajtásának elve. Az előbb említett szervezeti felelősök tevékenységének integráltságára vonatkoztatva a kérdés az lehet, hogy a szervezetekre vonatkozó jogi szabályozásban időben egymás után megjelenő felelősi feladatkörök ellátásának megszervezése során a felmerülő újabb feladatokat silószerűen „egymás mellé” helyezték (még akár azonos munkatársra is telepítve, ha nem volt összeférhetetlenségi szabály), vagy gondoskodtak arról, hogy a felelősi feladatok egymásra tekintettel (divatos szóval holisztikus szemlélettel) történő megszervezése és végrehajtása a szervezetenél szokásos formában támogatva legyen, esetleg ki legyen kényszerítve.

4. Egy javasolt kiindulópont az adatvagyon-gazdálkodás megszervezéséhez

Az előző gondolatot a gyakorlat nyelvére lefordítva az érintett szervezeteknek a szervezeti adatfelelős feladatellátásának meghatározása és megszervezése előtt célszerű egy belső helyzetfelmérést végrehajtaniuk, amely – az adatvagyon-gazdálkodás szerzők által e fejezetben javasolt szervezési irányainak figyelembe vételével – elsősorban az alábbi kérdések megválaszolására irányul:

- A **nyilvántartás** tekintetében:
  - a szervezeti adatvagyonot alkotó adatkörök, adatkészletek, az adatokat tartalmazó nyilvántartások, az adatokat hordozó dokumentumok (iratok), az adatokat feldolgozó, tároló rendszerek valamennyi, korábban felsorolt felelős személy, valamint a szervezeten belüli vezetők és munkatársak számára ugyanazon, pontosan azonosított „entitásokként” jelennek-e meg (ha pl. a „partnertörzs”-ről van szó, minden szakmai és adminisztratív támogató – pl. iratkezelési, pénzügyi stb. – szakterület azonos formátumú, azonos elektronikus adattartalomra gondol, nem pedig különböző szempontok szerint, eltérő formában felvett excel táblák jelennek meg a munkatársak lelki szemei előtt),
  - az adatok (adatkörök, adatkészletek, dokumentumok) és az ezeket kezelő elektronikus információs rendszerek mindkét irányból, azaz az adat- és a rendszernyilvántartás oldaláról is pontosan megfeleltethetők-e egymásnak (jóllehet a nyilvántartások vezetése különböző jogszabályok alapján [22] [23] más-más felelős – pl. adatvédelmi tisztviselő [24], illetve elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy – feladatkörébe tartozik);
- Az **adatokat szolgáltatók (érintettek) jogainak, érdekeinek védelme** tekintetében:

- a személyes adatok és az azokat hordozó iratok kezelésére vonatkozó iratkezelési, esetleg minősítettadat-kezelési előírások – a célhoz kötött adatkezelés elvére figyelemmel – összhangban vannak-e az adatkezelés időtartama, az előírt törlési határidő vonatkozásában, a normák szintjén és a gyakorlatban is,
- a személyes adatok és az azokat hordozó iratok, valamint a mindezeket kezelő informatikai rendszerek (adat)hozzáférési szabályai és megoldásai összhangban vannak-e a normák szintjén és a gyakorlatban is;
- Az **adatvédelem** tekintetében: összhangban vannak-e, azonos megoldásokra mutatnak-e a személyes adatokra vonatkozó, az Infotv.-ben előírt adatbiztonsági intézkedések [23], a minősített adatok védelmére vonatkozó, a Mavtv.-ben és végrehajtási rendeleteiben előírt személyi, fizikai, adminisztratív és elektronikus biztonsági feltételek [25], valamint az lbtv.-ben és végrehajtási rendeletében meghatározott védelmi intézkedések [26]
- A **folymatszervezés** tekintetében: összhangban vannak-e, azonos eljárásokat, folyamatokat tartalmaznak-e a Bkr. szerinti belső kontrollrendszer [27], a szakmai és az adminisztratív tevékenységet szabályozó belső rendelkezések, valamint az előző pontban hivatkozott védelmi eljárások;
- Az **adatminőség** tekintetében:
  - szakmai oldalról: a szervezeti szabályok és eljárások biztosítják-e az adatok tartalmi pontosságát, teljességét naprakészségét,
  - technológiai oldalról: a szervezeti szabályok és eljárások az adatok leírása során érvényesítik-e a FAIR-elveket (megtalálhatóság, elérhetőség, interoperabilitás, újrahasznosíthatóság).

A fenti felsorolás természetesen nem teljes, az egyes szervezetek működési sajátosságaiból fakadóan további kérdések fogalmazódhatnak meg, újabb, tisztázást igénylő elemek merülhetnek fel.

Ha a végrehajtott önértékelés alapján megállapítható, hogy a fenti kérdésekre igen a válasz, az adatvagyon-gazdálkodás megkezdéséhez szükséges „nulladik lépés” – a helyzetértékelés, rendszerezés – már pozitív eredményt hozott. Feltehetően biztosított az is, hogy a szerencsére már „egy nyelvet beszélő” felelősök a további szervezési feladatokat összhangban, egymás feladataira tekintettel szervezzék.

Ha a válasz nem, akkor – az előzőekből következően – a szerzők által javasolt elsődleges teendő a korábbiakban hivatkozott szervezeti „szakfelelősök” együttműködésében az alapvető egyeztetési és konszolidációs feladatok végrehajtása. Ennek során szükséges a közös szakmai csomópontok megkeresése, a fogalmak, szabályozási alapegységek egységesítése, a nyilvántartásokat érintően a nyilvántartott adatok, adatkörök azonosítása, összehasonlítása, az egymás közötti munkamegosztás és feladatkör-elhatárolás tisztázása.

Mindezek eredményes végrehajtása alapot nyújthat ahhoz, hogy a szervezeti adatfelelős a számára a jogalkotó által meghatározott rendszerezési és szervezési feladatokat (pl. részletes felmérések, esetleges korrekciók vagy éppen új tevékenységek bevezetése) már szervezeti szinten egységesített keretek között, egységes szempontrendszer szerint végezhesse. Ez természetesen a szervezet szempontjából is előnyös, hiszen lerövidítheti a végrehajtás során szükséges koordinációs (pl. értelmezési kérdéseket tárgyaló) egyeztetéseket.

5. Összegzés

A szervezeti adatvagyon-gazdálkodás célja – a jogalkotó szándéka szerint – az adatvagyon használatának és hasznosításának biztosítása. Ehhez teljes körűen ismerni kell az adat-előállító és az „adathasználó” tevékenységeket, az adatgazdák és a felhasználók körét, a tevékenységhez szükséges és a rendelkezésre álló adatok körét, minőségi jellemzőiket, illetve gondoskodni kell arról, hogy minden munkatárs az adat-előállító és az „adathasználó” tevékenységét zavartalanul tudja végezni a minden szempontból megfelelő adatok birtokában.

Bármilyen, a szervezeten belül megkezdendő, majd folyamatosan végzendő tevékenység esetében a PDCA-ciklus alkalmazása, azaz a tervezés – megvalósítás – ellenőrzés – beavatkozás négylépéses rendszerének kialakítása az irányítási rendszerek tapasztalatait figyelembe vevő,

észszerű megoldás. Ennek a ciklusnak az elindításához megfelelő kiinduló ismeretekre van szükség, amelyek forrásai – a közigazgatási szervek működési tapasztalataiból kiindulva – a szervezeten belül meghatározott szempontokat már tudatosan rendszerszemléletben érvényesítő tevékenységek (pl. belső kontrollrendszer, információbiztonság-irányítási rendszer működtetése), valamint az ezekhez több ponton kapcsolódó egyéb felügyeleti-szabályozási (adattvédelmi, minősítettadat-védelmi, iratkezelési stb.) tevékenységek (is) lehetnek.

Mivel a központi közigazgatási feladatmeghatározást követően az egyes szervezetek adatvagyon-gazdálkodással kapcsolatos tevékenységének konceptualizálása, majd megszervezése – természetesen – az érintett szervezetekre marad, és jelenleg ezen a szinten sem egységes szemléletről, sem egységes gyakorlatról nem beszélhetünk (ennek megvalósítására idő sem volt még), megfontolandó egy „adatmenedzsment”-szempontú „kvázi” irányítási rendszer megtervezése és kialakítása, amelynek első (nulladik) lépésének javasolt szempontrendszerét a szerzők az előzőekben vázolták. A tényleges megvalósítás tervezése további tanulmányok tárgya lehet, figyelembe véve az Állami Számvevőszék elemzésének megállapítását [28], ami szerint egyensúlyra kell törekedni a hatékonyságnövelési intézkedések (elektronikus ügyintézés, digitalizáció) és az információs rendszerek kockázatokkal arányos védelme között (állami nyilvántartások és nemzeti adatvagyon védelme).

Irodalomjegyzék

- [1] Janegar, R.: Data is the new oil. The Commerce Society, Elérhető: <https://comsocsrcc.com/data-is-the-new-oil/> [2024.09.10.]
- [2] Nolin, J.M.: Data as oil, infrastructure or asset? Three metaphors of data as economic value, *Journal of Information, Communication and Ethics in Society*, 2020, Vol. 18, No. 1, pp. 28-43, DOI: 10.1108/JICES-04-2019-0044
- [3] Szőke, G.L.: A közadatok újrahasznosításának európai és magyar szabályozása – eltékoztolt lehetőség?, 2020, Budapest: Nemzeti Közszerzői Egyetem Közigazgatási Továbbképzési Intézet.
- [4] Stach, C.: Data Is the New Oil—Sort of: A View on Why This Comparison Is Misleading and Its Implications for Modern Data Administration, *Future Internet*, 2023, Vol. 15, No 2., paper 71, DOI: 10.3390/fi15020071
- [5] Parti, T.: A jog fölmérése és az intézményi adatkezelés jelentősége, *Jogtudományi Közöny*, Vol. 76, No. 11-12., pp. 493-505.
- [6] Johanyák, Zs.Cs., Pásztor, A.: IoT rendszereket fenyegető támadások, *Gradus*, 2023, Vol. 10, No. 1, pp. 1-10, DOI: 10.47833/2023.1.CSC.001
- [7] Kaiser, T.: A közigazgatási teljesítménymérés fejlesztéspolitikai aspektusai: „nagyrendszerek” és projektszintű „részrendszerek” összekapcsolása, *Pro Publico Bono: Magyar Közigazgatás*, 2022, Vol. 10, No. 2, pp. 150-169, DOI: 10.32575/ppb.2022.2.7
- [8] Nagyné Takács, V., Berényi, L.: Adatkezelés és adatvédelem a közigazgatási szervezeti szabályozásban : Pillanatkép néhány közigazgatási szerv szabályozási gyakorlatának egyes aspektusairól, *Pro Publico Bono: Magyar Közigazgatás*, 2023, Vol. 11, No. 4, pp. 149-172, DOI: 10.32575/ppb.2023.4.8
- [9] 2010. évi CLVII. törvény a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről (Adatvagyon tv.)
- [10] 2011. évi CXCVI. törvény a nemzeti vagyonról (Nvt.) 1. § (2) bekezdés i) pontja.
- [11] 38/2011. (III. 22.) Korm. rendelet a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások adatfeldolgozásának biztosításáról
- [12] 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről (Btk.) 267. §.
- [13] 2021. évi XCI. törvény a nemzeti adatvagyonról (Natv.).
- [14] 2021. évi XCI. törvény (Natv.) indokolása.
- [15] 2023. évi CI. törvény a nemzeti adatvagyon hasznosításának rendszeréről és az egyes szolgáltatásokról (Nahtv.).
- [16] AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2022/868 RENDELETE (2022. május 30.) az európai adatkormányzásról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról (Adatkormányzási rendelet).
- [17] 2023. évi CI. törvény (Nahtv.) indokolása.
- [18] 249/2024. (VIII. 15.) Korm. rendelet a nemzeti adatvagyon hasznosítás egyes intézményi szereplőinek feladatairól és hatásköreiről, valamint a Digitális Magyarország Ügynökség Zártkörűen Működő Részvénytársaság kijelöléséről és egyes feladatainak meghatározásáról.
- [19] 250/2024. (VIII. 15.) Korm. rendelet a Nemzeti Adatvagyon Ügynökség feladatairól és az adathasznosítás-támogatási szolgáltatásokról.
- [20] Belényesi, E.: Változásmenedzsment a közigazgatásban. Nemzeti Közszerzői Egyetem, 2014. https://real.mtak.hu/82340/1/Valtozasmenedzsment_a_kozigazgatasban_u.pdf.
- [21] Aranyossy, M., Blaskovics, B., Horváth Á.A.: Információtechnológiai projektek sikere és kudarca. Nemzetközi tapasztalatok és kutatási eredmények, *Vezetéstudomány*, 2015, Vol. 46, No. 5, pp. 66-78, <https://unipub.lib.uni-corvinus.hu/1956/1/vt2015n5p66.pdf>.
- [22] 2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról (Infotv.)
- [23] 2013. évi L. törvény az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról (Ibtv.)

- [24] Boros, A.: Az adatvédelmi tisztviselő mint az elszámoltathatóság sarokköve, Themis, 2022, December, pp. 6-31.
DOI: doi.org/10.55052/themis.2022.2.6.32
- [25] 2009. évi CLV. törvény a minősített adat védelméről (Mavtv.) 10. § (4).
- [26] 7/2024. (VI. 24.) MK rendelet a biztonsági osztályba sorolás követelményeiről, valamint az egyes biztonsági osztályok esetében alkalmazandó konkrét védelmi intézkedésekről.
- [27] 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet a költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről (Bkr.) 4. §.
- [28] Mihálszky, K., Kovács, T., Szenczi, B., Dávid, G.: Az állami nyilvántartások és az elektornikus ügyintézés. Elemzés, Budapest, Állami Számvevőszék,
https://www.asz.hu/dokumentumok/E2104_Allami_nyilvantartasok_es_az_elektronikus_ugyintezes.pdf.